

פרשת צו

זאת תורת העולה (ו, ב)

רבותינו אמרו (ויק"ר פ"ז) "אמר רשב"י לעולם אין העו' לה באה אלא על הרהור הלב". וכן במדרש תנחומא (פר' צו אות ז): כל הקרבנות באות על העבירות וכו'. עולה באה הרהור הלב, שנאמר (איוב א, ה) "והשכים בבוקר והעלה עולות מספר כולם, כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם". אולם בתנחומא (פר' לך לך אות י) איתא: העולה היתה באה על מצות עשה טעל מצוות לא תעשה וכו', ור"ש בן יוחאי אומר "על הרהור הלב". ובזוהר ובמדרשים בכמה מקומות נקטו כרשב"י.

וכבר החמירו חז"ל והזהירו (ע"ז יט.) ונשמרת מכל דבר רע - שלא יהרהר ביום וכו'. וכמו שכן כתב הרמב"ם בהלכות איסור"ב (פכ"א) ובאה"ע (סימן כא וכג). וע"ע ברמב"ם הלכות תשובה (פ"ד ה"ד) ובספר החינוך (מצוה שפז).

והנה אע"פ שבימנו שעדיין לא נבנה בית המקדש אין מקריבין בפועל, אבל מבואר דבר נפלא בזוהר הקדוש (זו"ח פר' תרומה דף מא) דמאחר שקרבן עולה היתה באה על הרהור הלב, הנה הקריאה בתורה בפרשה זו היא מתקנת ומכפרת על הרהורים ומחשבות הרעות, וכמו שכתוב (שם) "אמר רבי שמעון בר יוחאי בשעה שכן אדם מקדים בבוקר ומניח תפילין בראשו ותפילין בזרועו ומתעטף בעיטוף של מצוה (היינו ציצית) ובא לצאת מביתו ארבעה מלאכים קדושים מתדבקים עמו ומלווין אותו לבית הכנסת וכו'. אחר כך יש לו לקרוא פרשת בראשית וכו' לאחר מכן יעסוק בפרשת קרבנות לכפר עליו וי' אמר ר' צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה", בשביל לכפר על כל אותן הרהורים ומחשבות הלילה". וכן הוא בזוהר דברים (בהשמטות דף שז).

הרי לנו שהקריאה בו - מכפרת. ומנהגנו שאין אומרים הפרשה, אבל אנו אומרים ה"משניות" באיזהו מקומן וכו', ששם נאמר "העולה קודש קדשים" וכו'. ועיין מה שכתוב במנחות (דף קי.). ועיין בש"ע (או"ח סימן א) ובשו"ת לב חיים (סימן ט ויא).

ובזוהר הקדוש (פרשת ויקרא דף ט) מביא מעשה בעשיר אחד שהביא לפני הכהן שתי יונים, כאשר ראהו הכהן אמר לו: לא שלך זה הקרבן (כי זה קרבן של עני). בא לביתו והיה עצוב. אמרו לו אחיו: מדוע אתה עצוב. אמר להם: שלא הקריב עבורי הכהן את קרבני. אמרו לו: ומהו. אמר להם: שתי יונים. אמרו לו: והלא של העני הוא ולא שלך, שהרי כתוב ואם דל הוא וגו'. אלא הקרב קרבנך הראוי. אמר להם: ומה הוא. אמרו לו: "שור אחד". אמר להם: "ומה כל כך חמורה מחשבת חטא"? הריני נודר מעתה שלא אעלה על לבי מחשבה של חטא! משם ואילך מה עשה? כל יום היה עוסק בסחורה, ובליילה היה ישן וכאשר התעורר היה מאספ לאחיו והיו מלמדין אותו דברי תורה, והיה לומד בלילה עד שהאיר היום, והיו קורים לו "יהודה אח"ר" (שנשתנה לטובה). יום אחד פגש אותו רבי ייסא סבא, והיה מחלק נכסיו, חצי לעניים וחצי לסחורה על הים. והיה יושב ועוסק בתורה. ע"כ המעשה.

ואשר על כן טוב לומר כל הקרבנות בכוונה טובה. וכן בערב פסח קורים פרשת קרבן פסח ומכוונים שיחשב כאילו הקרבנוהו. וה' יזכנו לבנין בית קדשנו במהרה דידן. אמן.

מקור: הרב אלעזר רז שליט"א

פרשת צו